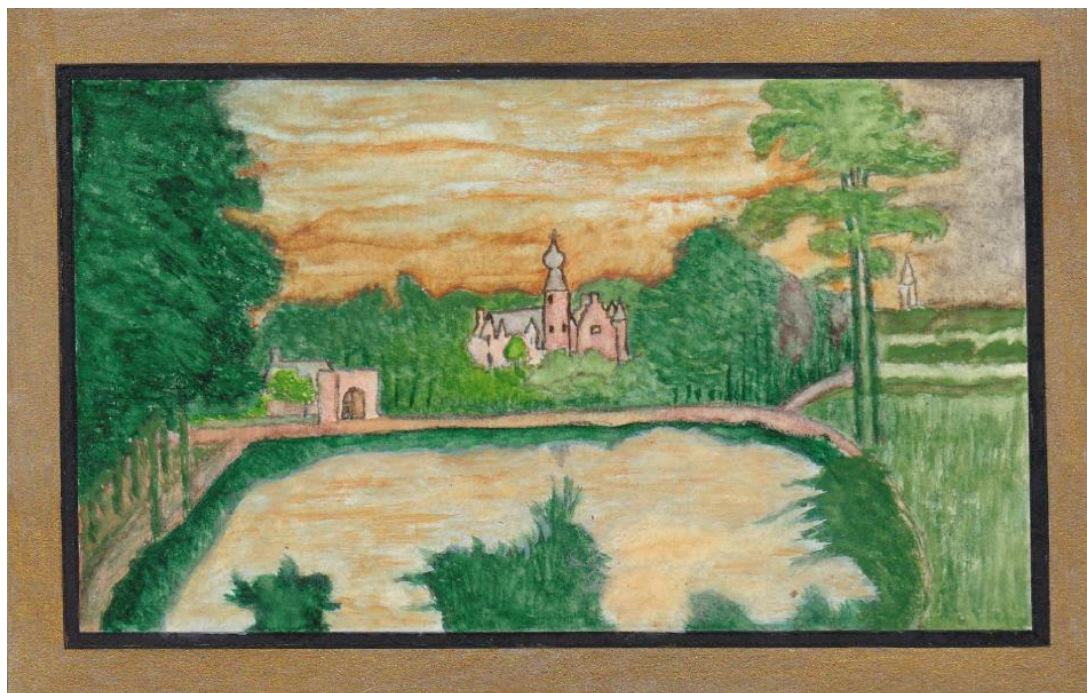

REINETTE
EPOS
DER
KRUIDEN

1

REINETTE Epos der kruiden

2

't waterrijk gebied dichtbij het Sterrebos,
bij 't rimplend vijvervlak met avondrode blos,
waarin een oud kasteel nog van zijn graven droomt,
werd eens door 't kruidenvolk een koningin gekroond.
5 Spirea was haar naam, Reinette voor het kruid,
want boven 't ander kruid blonk zij in schoonheid uit.

Reinette, koningin der velden en der kruiden,
geprezen om haar geur, ivoorgetinte pluimen,
was steeds begaan met 't lot van kleurrijk kruidenvolk
10 dat zij behoedde zacht gelijk een lichte wolk.
Geruchten liepen rond dat er een schepsel was
dat dood en schä toebrecht aan 't hele kruidenras.

Moerasspirea

Filipendula ulmaria

Mocht ik met een lied u winnen
o, der velden koningin
en mijn hart u eeuwig minnen
ranke, slanke veldvorstin,
alles, alles zou 'k u geven,
schenken heel mijn stemgeluid,
schoonheid, schoonheid onvolprezen,
parel onder 't nietig kruid.
In de eenzaamheid der velden
rijst uw schoonheid vol odeur
en uw geuren mij bedwelmen
als een zoete wierookgeur.

Met uw bloemscherf als een kroon
 op uw slanke steel geplant
 en uw viltig, groene loof
 rond uw stengel, fijn als kant,
 adelt gij het kruidgeslacht.
 Schoonheid uit ivoor gesneden
 sterk de mens die op u lacht,
 pijn en smart zult gij genezen,
 in uw kruid schuilt wond're kracht.
 Rustig wordt door u mijn slaap
 en na 't wijken van de nacht
 als een bloem straalt mijn gelaat.

Mensen uit de stenen stad,
 opgesloten in een kluis
 en gejaagd door 't levensrad
 ronkend als een hels gedruis,
 als de stenen u vervelen,
 stikken doen uw blijde lach,
 schoonheid bannen uit uw leven,
 peins dan wat dit kruid vermag.
 In de eenzaamheid der weiden
 rijst een koninginne-krans
 en zijn geuren u verblijden,
 aaien weer uw levenskans.